

(Стратфор, 16. 12. 2014)

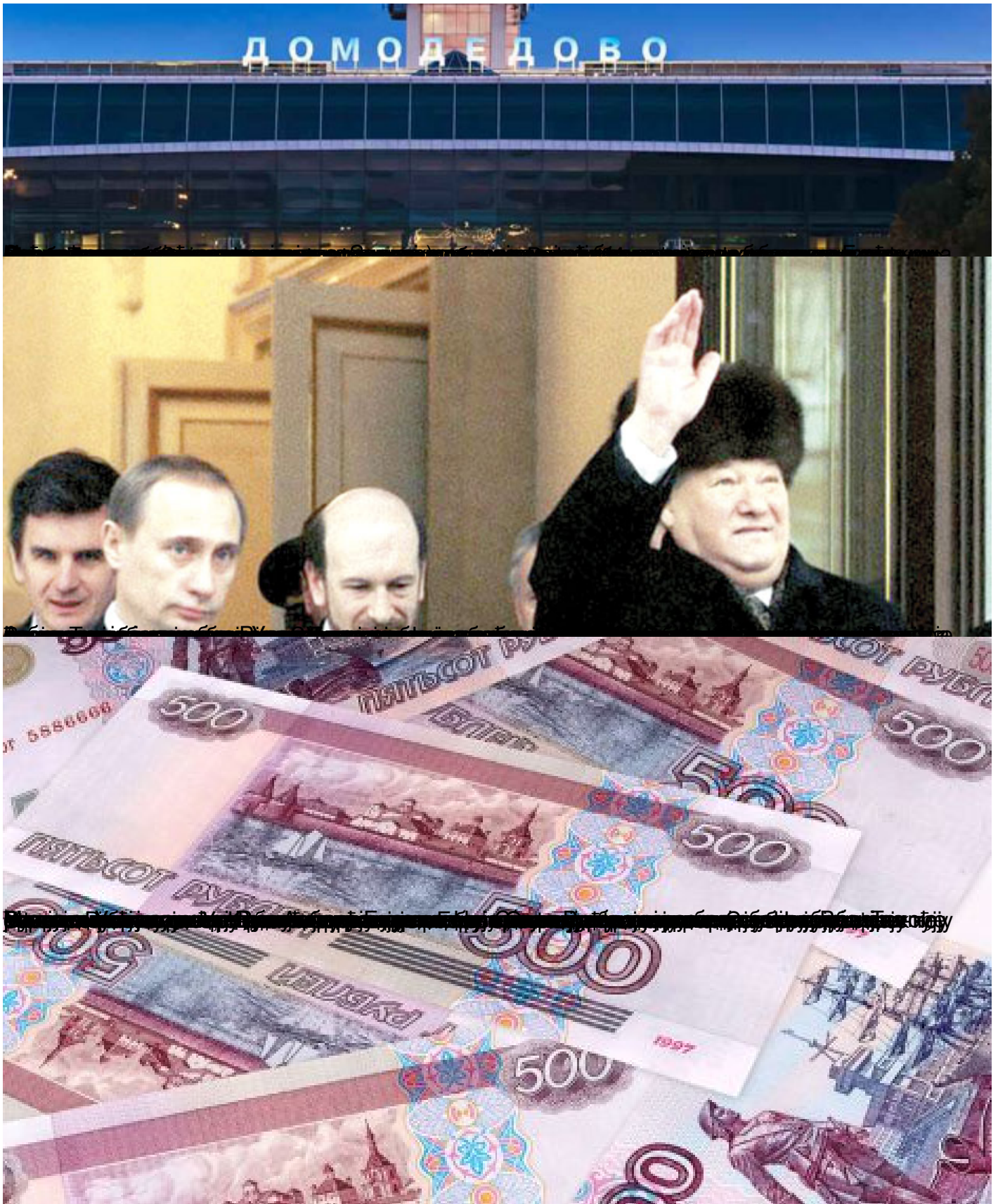
Прошле недеље допутовао сам у Москву у 16:30, 8. децембра. Постаје мрачно у Москви у то време, а Сунце не свиће до 10 сати пре подне у ово доба године, тзв. црни дани насупрот белим ноћима. За свакога ко је научио да живи близу Екватора ово је узнемирујуће. То је први знак да сте не само у страниј земљи, на шта сам ја навикао, већ и у страном окружењу. Ипак, док се возимо ка центру Москве, преко сат времена, саобраћај и радови на путу јесу нешто уобичајено. Москва има три аеродрома, а ми смо дошли са најудаљенијег од центра, Домодедово, који је главни међународни аеродром. У Москви је присутна бесконачна рестаурација и док зауставља саобраћај, указује на то да се просперитет наставља, барем у престоници.

Наш домаћин нас је сачекао и брзо смо отишли на посао причајући о догађајима током дана. Он је провео велики део времена у САД и нијансе америчког начина живота су му биле далеко више познате него мени руске. У том погледу он је био савршен домаћин, превodeћи ми његову земљу увек са присуством руског патриоте што је он сигурно био. Разговарали смо док смо се возили по Москви, успевши да допремо дубоко у тему.

Поглед на Русију изнутра - Најопаснији је рањени медвед

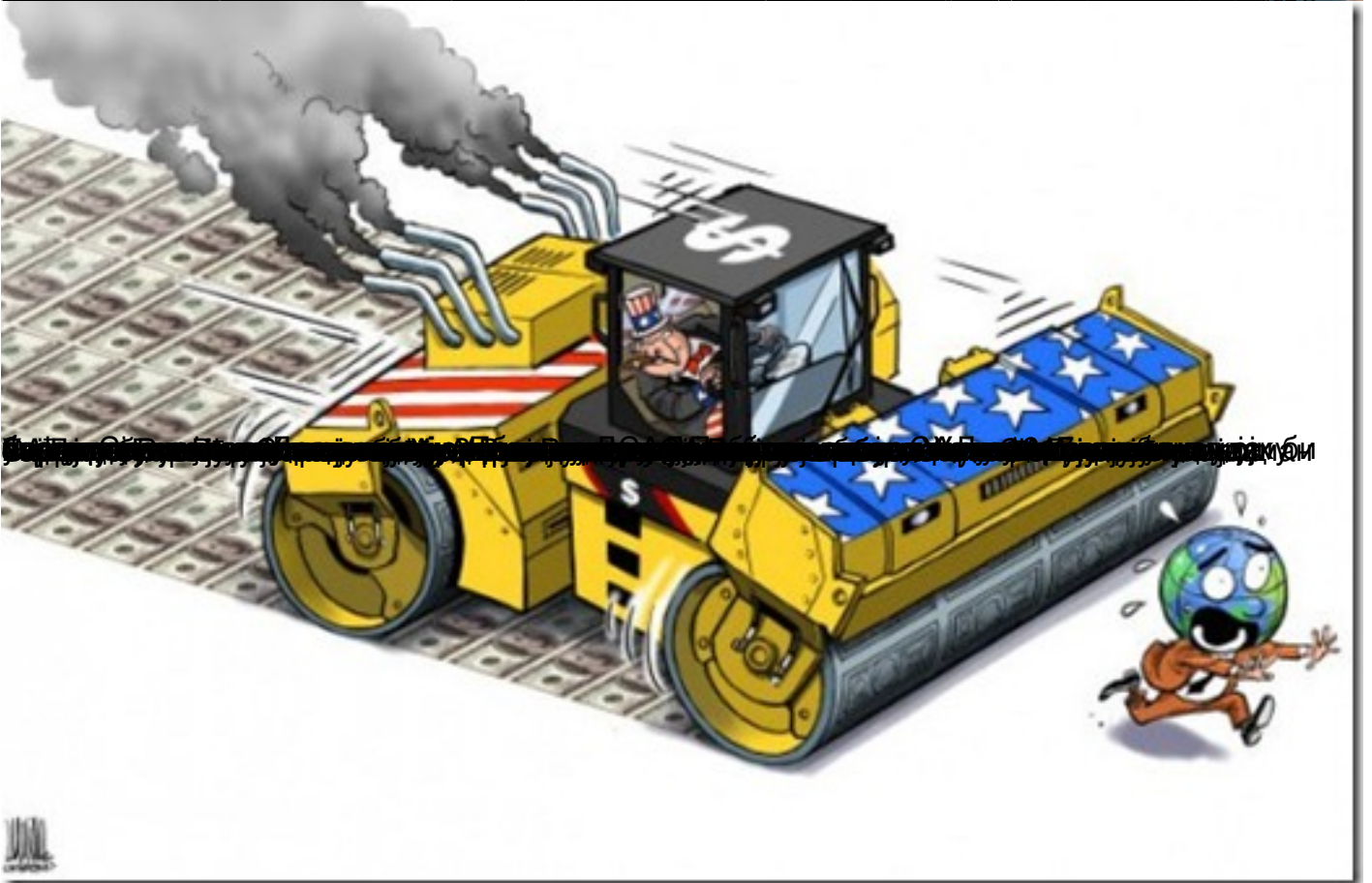
Пише: Џорџ Фридман

субота, 27 децембар 2014 13:33

Поглед на Русију изнутра - Најопаснији је рањени медвед

Пише: Џорџ Фридман
субота, 27 децембар 2014 13:33

Поглед на Русију изнутра - Најопаснији је рањени медвед

Пише: Џорџ Фридман

субота, 27 децембар 2014 13:33

Поглед на Русију изнутра - Најопаснији је рањени медвед

Пише: Џорџ Фридман

субота, 27 децембар 2014 13:33

